Največji slovenski dnevnik v Združenih državah
Velja za vse leto . . . $6.00
Za pol leta $3.00
Za New York celo leto . $7.00
Za inozemstvo celo leto $7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in the United States.
Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3—3878 | Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879. | TELEFON: CHelsea 3—3878

No. 228. — ŠTEV. 228. | NEW YORK, MONDAY, SEPTEMBER 30, 1935. — PONEDELJEK, 30. SEPTEMBRA 1935. | VOLUME XLIII. — LETNIK XLIII.

ITALIJANSKI KABINET NASPROTUJE LIGI NARODOV

V DVEH TEDNIH BO PRIŠLO DO SPORAZUMA ALI DO PRELOMA MED ITALIJO IN LIGO NARODOV

Delegacija v Ženevi ostane pasivna. — Odšla bo iz zbornice, kadar bo Italija obsojena. — Italija hoče spor omejiti samo na Afriko. — V enem dnevu se je odpeljalo v Afriko 10,000 vojakov.

RIM, Italija, 29. septembra. — Italijanski kabinet je imel v soboto poltretjo uro trajajočo sejo — bila je tretja seja v enem tednu — in je nato objavil poročilo, ki odobruje zavrnitev italijanske vlade predlogov Liginega odbora petorice in ki zvrača krivdo, da se mora Italija pripravljati na vojno, na Abesinijo. Obenem pa skuša kabinet pomiriti Anglijo s tem, da ji zagotavlja, da Italija nima ničesar proti njej.

Kabinetno poročilo vsebuje le malo tega, kar bi moglo pomiriti napeto radovednost italijanskega naroda glede načrtov, ki jih ima v mislih vlada za bodočnost in kako hoče premagati težkoče, ki so se pojavile v Ženevi. Iz nedosledne in zavijajoče vsebine poročila je mogoče izvleči naslednjih pet poglavitnih točk:

1. Italija na noben način ni opustila svoje namere glede Vzhodne Afrike. Po začrtani poti bo šla naprej in bo nadaljevala s svojimi vojnimi pripravami.

2. Na mirovne predloge Liginega odbora petorice. Italija ne bo stavila protipredlogov, dokler je v Ženevi ozračje nasprotno Italiji. Italija bo igrala pasivno vlogo in se ne bo vmešavala v debate.

3. Italija ne bo izstopila iz Lige narodov do dne, ko ji bo Liga naložila kazen. Ženevo pa bo zapustila v trenutku, ko bodo prvič omenjene kazni.

4. Italija še vedno smatra Anglijo za največjo oviro za svoje namere v Vzhodni Afriki. Zato je naloga italijanske diplomacije najti za Mussolinija pot, po kateri bi prišel do svojega cilja, ne da bi žalil Anglije.

5. Vojna z Abesinijo je neizogibna in sedanja pogajanja med Anglijo, Francijo in Italijo imajo namen omejiti spor na Afriko, ne pa ga odstraniti.

Italijansko časopisje kaže mnogo večje kljubovanje kot prej in obsoja angleško časopisje, ki vedno bolj zahteva kazen za Italijo. Zlasti list "Tribuna" naravnost dolži Ligo narodov, da daje abesinskemu cesarju navodila, kako se naj obnaša, da stavi Italiji na pot kar največ ovir.

Kdor pa se hoče prepričati, kako naglo in resno se Italija pripravlja na vojno, mu je treba samo pogledati v pristanišče Napolja. V soboto je odplulo pet parnikov z 10,000 vojaki v Vzhodno Afriko. 12 parnikov nalaga tovor in bodo odpluli v Afriko v nekaj dneh.

ŽENEVA, Švica, 29. septembra. — Liga narodov je sklenila da bo stalno pazila na Abesinijo, dokler ni zagotovljen stalni mir.

Prvič v času svojega obstoja je Ligin svet sklenil, da ostane zbran v Ženevi in je pripravljen zato delo, kadar bi Mussolini pričel sovražnosti v Afriki.

Delegati so uverjeni, da pride do sporazuma ali pa do preloma med Italijo in Ligo narodov v dveh tednih. Sovražnosti se morejo pričeti v tem času, ko bo tudi Ligin svet sestavil svoje poročilo in dal skupnemu Liginemu zboru svoja priporočila. Ko bo Ligin svet objavil svoje poročilo, bo onega dneva Italija v vojnem stanju z vsemi članicami Lige, ako prične vojno tekom treh mesecev.

Italijanski delegat baron Pompeo Aloisi je odpotoval v Rim in je pustil v Ženevi samo tehnične svetovalce.

Hrvatje proti ministrskemu predsedniku

VELIK VIHAR NA KUBI

V mestu Cien Fuegos je na tisoče hiš v razvalinah. — Iz raznih delov Kube ni še nikakih poročil.

Južnemu delu Floride, ki se je jedva nekoliko opomogel od zadnjega viharja je pretila včeraj nova katastrofa.

Na Kubi je divjal strahovit tornado, ko se je nato obrnil proti vzhodni obali Floride, pa ji ni prizadel posebne škode.

Toliko večje je bilo pa razdejanje ob južni obali province Santa Clara na Kubi.

Škoda, povzročena v glavnem mestu Camaguey, ni posebna, pa tudi mesto Santiago ni dosti prizadeto.

Iz notranjosti Kube še ni natančnejših poročil, vsled česar zaenkrat še ni mogoče dognati obsega povzročene škode.

Iz Havane poročajo, da je bilo v mestu Cien Fuegos usmrčenih trideset oseb nad tristo pa ranjenih.

Soglasno s poročili iz mornariškega glavnega stana, je mesto Casildo popolnoma porušeno.

MRS. CREMPA NI BILA OBOROŽENA

Farmerica, ki so jo napadli in ustrelili pomožni šerifi, ni bila oborožena. — Spor s Public Service Gas & Electric Company.

Truplo 41-letne Mrs. Sofie Crempa, ki je postala žrtev nasilnih pomožnih šerifov, je ležalo včeraj v mali farmerski hiši v Scotch Plain, N. J.

Na posestvu se je zbralo na tisoče radovednežev, ki so odločno protestirali proti Public Service Gas and Electric Company, s katero je živela družina Crempa v dolgoletnem sporu.

Crempa in njegov sin sta družbi, ki je postavila na njegovi farmi kole za električno napeljavo nagajala ,s tem, da sta metala kose železa na žice in povzročala kratke stike.

Konci prejšnjega tedna je izposlovala družba proti družini ustavno povelje. Pomožni šerifi so se približali hiši ter pregnali iz nje družino s plinskimi bombami.

Sprva je bilo rečeno, da je bila Mrs. Crempa oborožena in da so vsledtega streljali nanjo. Pozneje se je pa izkazalo, da ni imela nobenega orožja in da pomožni šerifi niso streljali v silobranu..

Pomožni šerif Charles Remley je bil postavljen pod varščino $5000.

Pred hišo v kateri je ležala na mrtvaškem odru Mrs. S. Crempa, je bil velik plakat z napisom:

— Na ta prostor je poslala Public Service hladnokrvne morilce ter jim naročila streljati na nedolžne državljane, ki so skušali braniti svojo lastnino.

OGROŽENA MORALA V KITAJSKI PRESTOLICI

PEIPING, Kitajsko, 28. sep. — Yuan Liang, župan tukajšnjega mesta, je zelo moralen človek. Izdal je odredbo, s katero prepoveduje, da bi neporočeni ljudje različnih spolov stanovali skupaj. Nadalje so prepovedane skupne kopeli, in v šolah morajo učitelji dečke in deklice posebej poučevati.

ZASLEDOVANJE KRALJEVIH MORILCEV

Prijeti so bili samo trije zarotniki proti življenju kralja Aleksandra. Sedem vodilnih zarotnikov še niso prijeli.

MARSEILLE, Francija, 29. septembra. — Da bi bila pojasnjena cela zgodovina zarote proti življenju kralja Aleksandra, je treba najti še sedem poglavitnih oseb, ki so izdelale načrt za atentat.

Medtem ko se nahajajo v zaporu trije teroristi, ki so pomagali pravemu morilcu, oblasti po celi Evropi iščejo "višje osebe", ki so v različnih krajih Evrope kovale zaroto proti kralju Aleksandru.

Zarotniki, katere oblasti neprestano iščejo, so: dr. Ante Pavelič, ki je naročil kralјev umor; njegov pomagač Evgen Kvaternik; Marija Vondraček; vodja hrvatskih revolucijonarjev na Madžarskem Gustav Perčec; Mijo Bzik in samo pod imenom "mali Hans" znani mož.

Pavelič in Kvaternik sta bila kmalu po Aleksandrovem umoru prijeta v Milanu. Mussolini pa jih ni hotel izočiti sodišču v Marseillesu z utemeljevanjem, da bi bila nujna izročitev v nasprotju s francosko-italijansko pogodbo.

Bivši francoski ministrski predsednik Josip Paul-Boncour, ki bo pri obravnavi proti atentatorjem zastopal jugoslovanska kraljico Marijo,— pravi, — da bo skušal dobiti Pavelića in Kvaternika v Francijo.

Marija Vondraček, o kateri zatrjujejo zaprti teroristi, da je sploh ni, je prinesla v Francijo revolverje za umor kralja Aleksandra. Mijo Bzik je atentatorjem preskrbel madžarske potne liste zamenjal s čehoslovaškimi.

KAKO JE BIL DILLINGER IZDAN POLICIJI

Anna Sage je dobila za izdajstvo $5000. — Obsojena je bila na deportacijo na Romunsko. — Deportacijsko povelje ustavljeno.

CHICAGO, Ill., 29. septembra. — "Jaz sem izročila Dillingerja v roke pravice," je rekla "ženska v rdeč obleki" Mrs. Anna Sage sodniku John P. Barnesu, ki je ustregel njeni pritožbi pri vladi Združenih držav, ki so odredie, da mora biti deportirana v svojo domovino na Romunsko.

Mrs. Sage pravi v svoji zapriseženi izjavi, da je zveznim detektivov povedala, kako je mogoče dobiti Dillingerja, ki je bil 22. julija, 1934 ustreljen na ulici v Chicagu, ko je prišel v njenem spremstvu iz gledališča. V svoji izjavi pravi, da ji je načelnik justičnega departmenta v Chicagu Melvin H. Purvis tedaj obljubil, da bo izposloval, da vlada prekliče njeno deportacijo, ako izroči Dillingerja v vladne roke.

Za svoje izdajstvo je od vlade prejela razpisano nagrado $5000.

Mrs. Sage, "ženska v rdeči obleki", je prišla z Dillingerjem in s Polly Hamilton iz Biograph gledališča ono nedeljo zvečer, ko je bil Dillinger ustreljen. In o tem pripoveduje Mrs. Sage naslednje:

"Dillingerjevo prijateljico Polly Hamilton sem poznala že več let. Mnogokrat me je obiskala v mojem stanovanju. Leta 1934 je prišla k meni s svojim prijateljem, katerega mi je predstavila za Jimmy Lawrence. Pozneje sta prihajala pogosto. Postala pa sem nanj pozorna ker sem v časopisih videla Dillingerjevo sliko. Ko sem bila prepričana, da je Dillinger, sem ji rekla, naj ga več ne pripelje k meni. Prihajala pa sta pozneje še ravno tako. Zato sem se zelo bala in 19. julija sem povedala policistu Martinu Zarkoviču, da vem, kje bi bilo mogoče dobiti Dillingerja ter sem ga vprašala, kaj naj naredim. Rekel mi je, naj obvestim oblasti. Rekla sem mu, da bi to napravila, ako vlada opusti proti meni postopanje glede deportacije. Obljubil mi je, da bo storil za mene vse, kar je mogoče.

"21. julija me je Zarković predstavil Mr. Purvisu, ki mi je zagotovil, da bo vlada proti meni opustila postopanje, ako mu dam o Dillingerju zanesljive informacije. Povedala sem mu, da prideta Dillinger in Polly Hamilton pogogsto v moje stanovanje in da bosta zopet prišla prihodnjo nedeljo popoldne.

"V nedeljo 22. julija, 1934, sta prišla Dillinger in Polly Hamilton k meni in z izgovorom, da grem v trgovino, sem odšla in telefonirala Purvisu. Povedala sem mu, da bomo šli najbrže v gledališče kot navadno. Rekel je, da bo hišo zastražil in nam bo sledil. — Okoli 8 zvečer smo šli v gledališče in sem videla Purvisa. Šli smo v gledališče, kjer smo ostali okoli dve uri. Ko smo prišli iz gledališča, smo šli proti vhodu po Lincoln Ave. Jaz sem šla na notranji strani, Miss Hamilton je bila na sredi, Dillinger pa na kraju. Ko pridemo do vogala, sem videla Purvisa in njegove tovariše in sem vedela, da hočejo Dillingerja aretirati. Tedaj pa sem slišala streljanje in videla Dillingerja, ko je padel.

"Dillingerjeva prijateljica me je potegnila na stran in sva odšli v moje stanovanje. V pondeljek me je po telefonu poklical Zarkovič in mi naročil, naj pridem v hotel Stevens, kjer sem se sestala s Cowleyem. (Cowley je ustrelil Dillingerja.) Cowley mi je rekel, naj pospravim svoje stvari in naj bom pripravljena na odhod. Zvezni detektivi so mene in Hamiltonovo peljali v Detroit. Tam sva živeli na vladne stroške en teden. Hamiltonovo so pustili nekje v Michiganu, mene pa so zopet pripeljali v Chicago. Pozneje mi je Cowley rekel, naj grem v Californijo. Šla sem in vlada je plačala vse stroške. V Californiji sem ostala dva meseca. Cowley mi je prinesel $5000.

"Ko sem prišla nazaj v Chicago, mi je rekel Cowley: — "Čuvaj se, Nelson je tukaj. Teden pozneje je bil Cowley ustreljen."

PROFESOR JE PLAČEVAL ZA OTROKA, KI GA NI BILO

BUDIMPEŠTA, Madžarska, 28. septembra. — Neki madžarski profesor, ki je petnajst let plačeval alimente za svojega nezakonskega otroka, se je prepričal, da tega otroka sploh ni in da ga nikdar ni bilo. Njegovo gospodinjo, ki ga je petnajst let vodila za nos, bo zadela občutna kazen.

Profesorju je natvezila, da je imela otroko ž njim, pokazati mu ga pa nikdar ni hotela. Profesorju se je začela dozdevati stvar sumljiva, nakar je gospodinja javil sodišču. Na sodišču je priznala sleparijo.

STOJADINOVIČ NADALJUJE POLITIKO SVOJIH PREDNIKOV

ZAGREB, Jugoslavija, 29. septembra. — Politično kipenje se je zopet pričelo na Hrvatskem. — Velika upanja, ki so jih Hrvatje stavili v ministrskega predsednika Milana Stojadinoviča, katerega je regene princ Pavel izbral kot naslednika Bogoljubu Jeftiča, so splavala po vodi.

Hrvatje, katerih narodno navdušenje je mogoče hitro razvneti, so izgubili zaupanje v svoje osvoboditelje in niso več tako navdušeni za združeno federalno Jugoslavijo, v kateri so upali dobiti enake pravice s svojimi plemenskimi brati Srbi.

Seznam onih, ki so razočarali hrvatska upanja, sestoji iz povojnih jugoslovanskih ministrskih predsednikov. Zadnji med njimi je sedaj Stojadinovič, in ako se razmere v kratkem ne premene, bodo k onim, ki so jih varali v njihovem upanju, dodali še regenta princa Pavla.

Nekateri hrvatski voditelji se celo mnenja, da pod sedanjo vladarsko hišo ni mogoče upati na svobodo.

Hrvatje so še vedno vdani Karadžorževi dinastiji, kot zatrjuje dr. Vladimir Maček, toda neprestano zatiranje politične svobode hrvatskih narodnjakov odpira vrata nevarni propagandi za odcepitev Hrvatske od Jugoslavije, katero gibanje podpirajo Italija, Madžarska in Avstrija v nadi, da razkosajo in uničijo Jugoslavijo. Razočarana politična upanja pa so za to manj odgovorna kot surovost orožništva, ki sili Hrvate do najvišje ogorčenosti.

Hrvatje tudi več ne stavijo nikakih upanj v vojnega ministra generala Živkoviča, kot so doslej, ker so mnenja, da brez njegovega dovoljenja orožništvo in vojaštvo ne bi moglo tako izzivalno nastopati.

Položaj pa je še bolj zamotan vsled hladnosti med princem Pavlom in ministrskim predsednikom Stojadinovičem na eni strani in med kraljico Marijo, katero podpira general Živkovič, na drugi strani.

Zagotavlja se, da namerava kraljica Marija, ko preneha žalovanje po kralju Aleksandru 9. oktobra, potisniti mladega kralja Petra v ospredje in s tem zmanjšati vpliv princa Pavla, toda Hrvatje imajo le malo upanja, da bi jim ta dvorni spor mogel kaj pomati, da bi dosegli tudi svoje najmanjše zahteve, — da bi bila postavljena vlada, ki bi izvedla poštene volitve.

V ADDIS ABABI JE SAMO EN JAPONEC

ADDIS ABABA, Abesinija, 28. septembr.a — V vsej Abesiniji je samo en Japonec, ki prebiva tukaj že tri leta. Imenuje se dr. Masao Jamauči ter je po poklicu trgovec in žurnalist.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President — L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Za celo leto velja za Ameriko in Kanado	$6.00	Za New York za celo leto	$7.00
Za pol leta	$3.00	Za pol leta	$3.50
Za četrt leta	$1.50	Za inozemstvo za celo leto	$7.00
		Za pol leta	$3.50

Subscription Yearly $6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvzemši nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 2—3878

IZPREMEMBA USTAVE

Dan ustave so po vseh Združenih državah svečano praznovali.

Vsepovsod so nastopali govorniki ter z malimi izjemami vsi poudarjali, da je ameriška ustava nekaj stalnega in v sebi zaključenega, kakor svetopisemski tabli, ki sta bili izročeni človeštvu s Sinajske gore, ter da se je ne sme izpremeniti.

Izjemo je tvoril edinole trgovski tajnik Daniel Roper, ki je govoril v Alexandria, Va., in poudarjal, da jo je amendiral že prvi kongres, ki se je sestal po sprejemu prvotne ustave.

Narodu ni bil predložen samo en amendment, pač pa dvanajst amendmentov naenkrat, in narod jih je deset odobril.

Prvih deset amendmentov določa svobodo govora, tiska, veroizpovedi in zborovanja; jamščino proti nepostavnemu preiskovanju in zaplembi; nošnjo orožja; nagle obravnave za zločince; prepoveduje krute ne nenavadne kazni itd.

Leta 1798 je bil uveljavljen enajsti amendment, ki prepoveduje državljanu iz druge države vložiti v zveznem sodišču tožbo proti državi.

Leta 1804 je bil z dvanajstim amendmentom določen način, kako je treba voliti predsednika in podpredsednika.

Po državljanski vojni so bili odobreni trinajsti, štirinajsti in petnajsti amendment, s katerimi je bilo odpravljeno suženjstvo ter dana zamorcem volilna pravica.

Zasluga za te amendmente gre v prvi vrsti Abrahamu Lincolnu, ki ga nekateri napačno smatrajo za velikega zagovornika ustave kakoršna je.

Šestnajsti amendment, uveljavljen pod predsednkom Taftom, je legaliziral dohodninski davek, sedemnajsti amendment je pa določil direktno volitev zveznih senatorjev, ki so jih prej volile državne zakonodaje.

Leta 1919 je skušal osemnajsti amendment predpisati ameriškemu narodu, kaj sme piti in kaj ne, dne 5. decembra 1933 je bila pa ta nespametnost odpravljena z enoindvajsetim amendmentom.

Devetnajsti amendment daje ženskam volilno pravico, dvajseti pa postavlja inavguracijo predsednika na dan 20. januarja.

Kadarkoli se je večina naroda odločila za izpremembo ustave, jo je tudi izvedla.

In kadar koli bodo razmere zahtevale, bo zopet izpremenjena.

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za $ 2.75	Din. 100	Za $ 2.35	Lir 100
$ 5.25	Din. 200	$ 4.75	Lir 200
$ 7.30	Din. 300	$ 14.40	Lir 500
$11.75	Din. 500	$ 28.20	Lir 1000
$23.50	Din. 1000	$ 70.—	Lir 2000
$47.00	Din. 2000	$ 283.—	Lir 8000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še bolje pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo	$ 5.— morate poslati		$ 5.75
	$10.—	" "	$11.55
	$15.—	" "	$17.—
	$20.—	" "	$21.—
	$40.—	" "	$41.25
	$50.—	" "	$51.50

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Nujna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino $1.—.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Dopisi.

Oregon City, Ore.

Ker so dopisi iz Oregona tako redki, sem se je namenila nekoliko opisati tukajšnje razmere.

Vreme je zelo lepo jesensko, kar tukaj ni navada. — Delavske razmere niso kaj posebne, življenjske potrebščine so pa drage. V okolici pridelujejo hmelj. Za obiranje zelo slabo plačajo. Človek mora delati dve uri za petindvajset centov. Če pa hočeš zaslužiti čez dolar, moraš delati za žive in mrtve. Lani so ga prodajali po 90 centov funt, nam so pa za obiranje sramotno nizko plačali.

Dne 11. septembra sta praznovala tridesetletnico zakonskega življenja Mr. in Mrs. Fr. Sajovic. Poročila sta se 11. septembra 1905 v Chicagu. Leto pozneje sta se preselila v Oregon City. Zakonca imata osem otrok, šest sinov in dve hčeri. Pet jih je bilo navzočih, starejši sin je pa poslal čestitke iz Oregon City. Nad sto prijateljev jima je prišlo čestitat. Jubilanta se lepo zavhalita vsem za lepa darila ter tudi društvu štv. 34 S. S. P. Z. za krasen šopek nagelnov. Hvala Mr. A. Keržišniku, ker nam je tako lepo igral na harmoniko. Zabavali smo se do dveh zjutraj. Vsi prijatelji žele zakoncema še mnogo let.

Eden navzočih.

Ruppertovo pivo je velika skrivnost.
Za večerjo v naglici bo *Welški Zajec gotovo ugajal. Toda pri naročanju piva, ki gre vanj in z njim, ne recite pivo — recite RUPPERT'S

JACOB RUPPERT'S BEER
"MELLOW WITH AGE"

*Če nimate tega navodila, ali vam ga lahko pošljemo z našimi pozdravi?
Jacob Ruppert Brewery, New York City

Iz Slovenije.

VLAK JE UBIL VOJAKA

LITIJA, 17. septembra. — Davi se je na progi med postajama Sava in Litija primerila smrtna nsrečna. V Litijo je sinoči prispelo nekaj vojakov z Ljubljane in ponoči je bilo naročeno kaplarju Miodragu Markoviću, da zjutraj razvede straže. Ko je opravil svojo službo, se je vračal po sredi proge. Mimo njega je zdrvel vlak proti Savi. Nesrečni Marković je gledal za vlakom, a že je po drugi progi pridrvel brzi tovorni vlak. Lokomotiva je udarila Markovića v hrbet in ga vlekla še precej metrov s seboj. Kretnik Šuster ga je pozneje našel mrtvega na progi.

IZJALOVLJENA SLEPARIJA Z MRTVAŠKIM LISTOM

TRŽIČ, 18. septembra. — Ne zgodi se vsak dan, kar se je pred dnevi primerilo v tržiški okolici. Dva prevejanca sta prišla v vas k neki družini, ker sta vedela, da imajo polico za starostno zavarovanje za 20,000 Din. Pričela sta na vse načine izvabljati polico za nakup in ponujala zanjo 2000 Din. Ker se za to vsoto niso mogli pogoditi, sta primaknila še 1,200 Dinarjev. Kmet, videč toliko denarja, se je vdal in jima prodal polico za 3200 Din. Do tu bi bila stvar v redu. Toda sleparja sta jo drugače pogodila. Zviteža namreč nista čakala, da bi zavarovanec, na čigar ime je bila polica izstavljena, v resnici umrl, temveč sta odšla v župnišče. Tu sta pod pretvezo, da gre za neke važne in nujne podatke, med iskanjem na tihem izmaknila žig župnega urada. S točnimi podatki zavarovanca in z žigom sta nato izginila iz vasi. Potvorila sta mrliški list in ga poslala zavarovalnici v Split kot dokaz, da je zavarovanec v resnici umrl. Res bi bila zavarovalnica kmalu nasedla in poslala denar, če se ne bi našim vrlim orožnikom pod vodstvom spretnega komandirja g. Vidica posrečilo preprečiti pravočasno to grdo prevaro.

DENAR SO PONAREJALI

MARIBOR, 18. septembra. — Razprava zaradi ponarejanja 20-dinarskih kovancev se je vršila včeraj pred malim kazenskim senatom. Obtožena sta bila brezposelni mehanik Marko Divjak in brezposelni hlapec Ignac Valentič, ker sta delala in razpečavala ponarejen denar, Ivan in Frančiška Roje iz Arje vasi pa zaradi tega, ker sta dajala ponarejevalcem zavetje, hrano in tudi denar za nabavo potrebnega materiala. Ker je ponarejevalcema dajal zavetje, je bil obtožen tudi posestnik Jožef Kovačič iz Zgornjih Jablan, tri ženske iz Gornjih Stopic pa so se morale zagovarjati, ker so baje vedele za ponarejanje, a ga niso prijavile. Divjak in Valentinčič sta krivdo priznala ter zatrjevala, da sta delala denar v največji stiski. Divjak je bil obtožen na 4 leta robije, Ignac Valentinčič na 2 leti in 6 mesecev. Jožef Kovačič je dobil 5 mesecev strogega zapora, vsi ostali pa so bili oproščeni.

Iz Jugoslavije.

OBSODBA AMBROŽA OBLONSKA

ZAGREB, 18. septembra.— Pred zagrebškim okrožnim sodiščem je z obsodbo na 18 let robije zaključena tragedija, ki se je letos aprila odigrala v zagrebsškem predmestju. Brusač Ambrož Oblonšek je nevarno ranil svojo ljubico Korenovo, njena prijateljico vdovo Pekšičevo pa je usmrtil, ker je bil prepričan da je ona s svojim vplivom razdrla njegovo ljubavno razmerje. Oblonšek je potem, kakor znano, zbežal iz Zagreba, se nekaj dni potikal, ker je bil prepričan, da je nekdaj služboval, potem pa jo je mahnil preko meje. Zajeli so ga na Dunaju pri neki policijski raciji in potem izročili zagrebškemu sodišču. Na razpravi je nastopilo več prič, ki so drastično opisovale razmere v bedni baraki Velikega Dola. Oblonšek, ki je star že blizu 60 let, se je z dosti mlajšo Korenovo spoznal pred leti, ko je še dobro zaslužil. Pozneje, ko so bili izgubljeni zaslužki, je bilo tudi konec prijateljstva in ljubezni in v barako se je naselila divja mržnja. Korenova je Ambroža podila proč. Ambrož pa se je vedno spet vračal ter ji pretil z ubojem, če bi se ga hotela odkrižati. Oblonšek se je na razpravi zagovarjal, da je storil svoje krvavo dejanje v največji razburjenosti. Kazen smatra za previsoko in se je pritožil.

KRVAV SPOPAD Z OROŽNIKI

BEOGRAD, 17. septembra. — 15. t. m. je bilo v Koknici, srez Belovar, cerkveno žegnanje, ki se ga je udeležilo okoli 700 ljudi. Ves dan sta vladala mir in red. Okoli 20. ure je nekdo začel streljati iz revolverja na vrtu blizu cerkve. Dva orožnika sta šla po uradni dolžnosti gledati, kdo strelja. Ko sta prišla do vrta, odkoder je prihajalo streljanje, sta slišala še dva revolverska strela z dvorišča kmeta Jože Kraljiča, kjer je bil gostilniški šotor in v njem okoli 100 kmetov. Orožnika sta prišla na to dvorišče in vprašala, kdo strelja. Tisti trenutek je počilo še par strelov s sosednjega vrta. Ker streljanje ni ponehalo in je bilo že več kmetov v šotoru vinjenih, je vodja patrulje odredil, da se preneha točenje pijače, prisotne kmete je pa pozval, da se razidejo. Starejši in resnejši ljudje so se odzvali orožnikovemu pozivu in takoj odšli, več mladih mož se je pa uprlo in so začeli puliti kole iz ograje, da bi se uprli. Takrat se je spet zaslišalo revolversko streljanje s sosednjega vrta. Orožnika sta takoj zavozila v dvorišče in krenila proti drugemu vrtu. Takrat se je Ante Kovačević, kmet iz Male Ciglane, prostak 14. pehotnega polka na dopostu odtrgal iz skupine kmetov, ki so ga držali, in z revolverjem v roki planil proti voditelju patrulje, orožniškemu narednku Mitroviću Nasiju, nameril vanj revolver in sprožil, toda strel je ostal v cevi. Orožniški narednik Mitrović je takrat ustrelil iz svoje uradne puške na napadalca Kovačevića in ga smrtno zadel v bedro, da je padel. Narednik Mitrović, mu je vzel revolver, v katerem je našel neužgani strel in dve porabljeni vžigalni kapici.

Takoj nato je Vinko Antolić, kovaški pomočnik v Koknici, planil proti orožniškemu narednku Petroviću in sprožil nanj iz revolverja strel, ki ga pa ni zadel; prevrtal mu je le čepico nad čelom. Isti trenutek je narednik Mitrović s strelom svoje uradne puške smrtno zadel Antolića v želodec, da je padel, nato mu je pa vzel revolver, v katerem sta se nahajala še dva naboja. Iz skupine prisotnih kmetov je padlo še več strelov proti orožnikoma, nakar je patrulja ustrelila še štiri strele, ki pa niso nikogar ranili. Potem so se kmetje razbežali. Zdaj vladata red in mir.

Ranjena Kovačevića in Antolića so prepeljali v belovarsko bolnišnico, vendar sta 16. septembra podlegla ranam.

SMRT NEVARNE ZLOČINKE

POŽAREVAC, 18. sept. — V kaznilnici v Požarevcu je umrla v dosmrtno ječo obsojena Julka Relićeva iz Petrovgrada, ki je z arzenikom zastrupila tri pastorke in po nesrečnem naključju z istim strupom tudi svojo hčerko. Obsodili so jo pred 10. leti na smrt, pozneje pa je bila pomiloščena v dosmrtno ječo. Zločini te žene, izvršeni v neugnanem pohlepu po zemlji, so bili velika senzacija za vso Vojvodino. — Julka svojih zločinov ni priznala. Obtožena je bila tudi, da je zastrupila svojega prvega moža. Njegovo truplo so izkopali in ugotovili zastrupitev z arzenom. Ko so jo obsodili, je bila Julka stara 52 let.

NEVARNOST POPLAVE

bo precej zmanjšana, ko bo dograjen nasip pri Cahokia reki pri East St. Louis, Ill., ki je ob vsakem nalivu strahovito narasla ter povzročala škodo. V nasipu bodo posebne sesalke, s katerimi bodo odvajali vodo v reko Mississippi.

Peter Zgaga

VINČEK GOVORI

Danes bom poročal o zanimivem slučaju, namreč o rojaku, ki je vino poslušal in razumel njegovo govorico.

Tako je pripovedoval:

— Brez šale! Je vse res! Je gola resnica. Dokler se vino v sodu ne umiri, neprestano ropota in šumi. Sprva je ropot kar tjavendan, ko se pa pozneje v šumenje izpremeni, moreš iz šumenja razbrati razločne besede in dobre nasvete.

Ko sem bil zadnjič sam doma, sem nekaj po kleti šaril in se spomnil pripovedovanja starih ljudi, da kipeče vino marsikaj pove.

Že lani sem parkrat poslušal, pa je reklo samo: Bunk! Bunk!

Letos je pa vinček res govoril. Nikar ne kimaj, Zgaga, nikar se ne reži! Nad sod sem se sklonil in pri vehi tenko posušal ter iz šumenja nasleinje razbral:

— Torej pozdravljen, dragi rojak. Sedaj sem v tvoji moči in tvoji oblasti. Toda pamet, pamet! Le počakaj, nič ne hiti. Sveti Martin je le nominalni svetec. On je samo boter. Kaj bi torej z nezrelim in nebogljenim otrokom. Počakaj, da se ustanovim in ojačam. Poskušaš me lahko pomalem tja do februarja ali marca, tič bom pa šele takrat, ko bom pretočen. — Jaz nisem hud, pač pa neskončno dober. Le poznati me je treba. Potrpežljiv sem do skrajnosti. Ko je pa mera polna, ti skočim najprej v glavo in lase, potem ti pa še noge izpodmaknem. Jaz sem tvoj najboljši prijatelj. Toda vsako prijateljstvo samo do gotove mere. Skrivaj me in čuvaj me. Temne sile so na delu. Vsi mi strežejo po življenju. Bodiva prijatelja. In ti bodi kot se spodobi. Le do gotove mere, le do gotove meje, naj bo vedno tvoje najvišje načelo. Bodi mož, ne pa šlapa, ki je meni in vsem ljudem v sramoto! In pa žene se boj!

— Ko sem slišal to nepotrebno svarilo, — je dejal dragi rojak — sem že hotel oditi od soda, — toda šumenje se je izpremenilo v preteče besede:

— In pa žene se boj. Ženo ubogaj! Ona je dobra, ona je reva! Le pomisli, kaj vse stori zate. Bog varuj, da bi zastran mene ženo zanemaril. — Ona ti skuha in ti obleko pošije, zjutraj te k delu priganja in zvečer ti večerjo skuha in ti sploh z besedo in dejanjem sladi burno zakonsko življenje. — Rad imej svojo Mary! Najprej Mary, potem pa mene!

— Oh, saj jo imam rad, saj jo imam rad, — sem odvrnil skesano. In se mi je zdelo, da je pri meni in da jo objemam.

— Oh, Mary, Mary, ti ne veš, kako te imam rad. Oh, kako si lepa. S čim si se pa danes namazala, da je tako sladko opojen tvoj duh? Oh, Mary, Mary, kako te ljubim. In kako si se zredila v zadnjem času. Glej ga zlomka, saj te niti objeti ne morem, tako si streana in debela.

Nisem več govoril, pa tudi iz soda ni bilo nobenega jasnega glasu. Misli so otopele, sedanjost se je zlila v neskončnost. Ničesar več nisem niti videl niti slišal.

Pač samo nekaj sem slišal. Bil je glas moje Mary.

In zdi se mi, da so ga slišali tri bloke daleč, tako je bil razločen in močan.

— O moj Bog! Mene kliče in sod objema, — je kričala. — Kaj si se ga že spet? Še jutri dam napraviti...

Slišal sem še nekaj o ključavnici, ki je razen nje niti hudič ne bo odklenil, nato mi je pa spomin zastal.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

MLADA SIBIRKA

Proti koncu vlade Pavla I., se je neka deklica Praskovija po imenu, napotila peš iz Sibirije v Petrograd prositi za pomilostitev svojega očeta. Kleče je prejela od domačih blagoslov in ko se je osvobodila njih objema, je za vedno zapustila kočo, ki ji je služila vso mladost kot ječa.

Ko je tako nekega večera korakala vzdolž selskih hiš ter iskala prenočišča, ji je nenadoma pričel slediti neki kmet, katerega je že zaprosila ležišča, a ga ji je prav odurno odrekel. Sedaj jo je pozval, naj mu sledi. Ker je bily silno zlobnega obraza, se je dekle branila sprejeti njegovo ponudbo, končno na se je vdala, v bojazni, da drugod ne bo mogla dobiti prenočišča in šla za njim. Stopivša v njegovo kočo, je tam našla starko, ki je bila še zlobnejšega obraza kot pa mož. Skrbno je zaprla za dekletom vrata in okna, ne da bi izpregovorila kako prijazno besedo. Videč tako dva odurneža, se je dekle že pričela kesati, da je sprejela ponudbo. Končno sta ji vendar ponudila stol. Smrekove vejice, ki jih je bilo treba večkrat nadomestiti, so borno razsvetljevale izbo. Sčasoma se je Praskovija toliko opogumila, da je dvignila oči, a tedaj je opazila, kako so pogledi obeh zakoncev obrnjeni vanjo. Slednjič je prekinila starka molk in vprašala:

"Odkod prihajate?"

"Prihajam iz Zisčina in grem v Petrograd."

"O, o, gotovo imate mnogo denarja, da ste se podali na tako dolgo pot?"

"Imam le osemdeset bakrenih kopejk," je odgovorila vsa prestrašena.

"Lažeš," je vzkliknila starka, "da lažeš! Nihče se ne podaja na tako dolgo pot s tako malo vsoto!"

Zastonj je dekle odgovarjala da je to vse njeno premoženje; nihče ji ni verjel; oba, mož in žena sta se ji pričela rogati.

"Saj se da priti iz Tobolska v Petrograd z osemdeset kopejkami," je odgovorila.

Komaj je še mogla vsa žalostna in tresoča se zadrževati solze, ki so ji silile v oči, prositi obenem Boga naj ji pomaga.

Starka ji je dala nekaj krompirja. Ko ga je pojedla, so ji veleli naj gre spat. Praskovija je pričela sumiti, da sta oba, mož in žena tatova; rada bi izročila ves denar, samo, da bi se osvobodila grabežljivih rok. Ko je odložila nekaj obleke, je zlezla za peč, svojo torbico je pa pustila poleg sebe in sicer v taki razdalji, da jo je mogla vsak čas doseči in prešteti denar ter si prihraniti skrb v slučaju kraje.

Ko sta bila kmet in njegova žena prepričana, da dekle spi, sta pričela z iskanjem. Vsa v strahu je Praskovija sišala sledeči razgovor.

"Pri sebi ima še denar. Gotovo ima tudi kake nakaznice. Videla som" je dostavila starka, "okrog vratu vrvico, za katero je privezana torbica: gotovo ima denar v njej."

V tej vrečici ki jo je dekle nosila vedno s soboj, je bil potni list. — Starka in njen mož sta pričela govoriti še tišje in besede, ki jih dekle sčasoma slišala, in so jo v slutnji le potrdile.

"Nihče je ni videl iti k nam" sta dejala kmet in žena, "ljudje niti se slutijo, da je v vasi."

Pričela sta govoriti še bolj tiho. Ša nekaj trenutkov je zavladal popoln mir. Toda kmalu je dekle opazila, kako se sklanja nad njo obraz strašne starke, ki je lezla na peč. Vsa kri se ji je strdila v žilah Rotila je starko naj jo pusti še živeti, zagotavljajoč jo, da nima denarja, toda neizposna posetnica je, ne da bi odgovorila, pričela brskati po obleki in čevljih, sezuvši jih ji. Končno je starec prinesel še luč in z ženo sta prebrskala vrečico v kateri je bil potni list; ko sta se slednjič uverila, da je vse iskanje zaman, sta šla s peči in pustila ubogo deke bolj mrtvo kot živo.

Praskovija vsa prepašena od tega groznega dogodka, in v bojazni, da se stvar ne bi ponovila, ni mogla zaspati. Teda končno se je uverila da oba gostitelja trdno spita in da se ji torej ni treba več ničesar bati. Premagal jo je spanec in jo zazibal v goboki sen. Ko se je prebudila, je bilo že pozno v jutru. Zlezla je s peči in opazila, da se vedeta oba zakonca napram nji nekam ljubeznivo. Hotela je oditi, toda starka jo je zadržala in ji ponudila jesti. Z vilami je segla v peč te privlekla ven lonec ter z ljubeznivostjo dala dekletu krožnik z zeljem in mesom, mož pa je med tem poiskal pod stopnicami neke vrste pijačo ter postregel popotnici. Pomirjena po takem ravnanju od strani prejšnjih okrutnežev je Praskovija obema iskreno odgovarjala na vsa vprašanja in jima začela slednjič pripovedovati neko zgodbo. Videti je bilo da zgodba zakonca zelo zanima. Končno sta začela opravičevati svoje prejšnje kruto postopanje s trditvijo, da sta le hotela prepričati, če morda dekle samo ni tatica in bi ji torej ona dva lahko nasedla; če pa misli, da je okradena, naj pa le pogleda v vrečico in prešteje ves denar. — Končno se je Praskovija od obeh poslovila, ne vedoč ali naj se jima zahvali, polna veselja, da je zopet zunaj njihove hiše.

Ko je bila že nekaj kilometrov iz vasi, je bila radovedna in pričela je šteti denar. Bravec bo prav tako presenečen, kot je bilo dekle, ko bo zvedel, da je dobila v vrečici stodvajset kopejk namesto osemdesetih; katere je imela prej. Gostitelja sta ji nameč dodala štirideset kopejk iz svojega.

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Zadnje opomine in račune smo razposlali za Novo leto in ker bi želeli, da nam prihranite toliko nepotrebnega dela in stroškov, zato Vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite jo naravnost nam ali pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so opravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

CALIFORNIA:
San Francisco, Jacob Laushin
COLORADO:
Pueblo, Peter Culig, A. Saffle
Walsenburg, M. J. Bajuk
INDIANA:
Indianapolis, Louis Banich
ILLINOIS:
Chicago, J. Bevčič, J. Lukanich
Cicero, J. Fabian (Chicago, Cicero in Illinois)
Joliet, Mary Bambich, Joseph Hrovat
La Salle, J. Spelich
Mascoutah, Frank Augustin
North Chicago, Joše Zelene
KANSAS:
Girard, Agnes Mečnik
Kansas City, Frank Žagar
MARYLAND:
Kitzmiller, Fr. Vodopivec
Steyer, J. Černe (za Penna., W. Va. in Md.)
MICHIGAN:
Detroit, Frank Stular
MINNESOTA:
Chisholm, Frank Goulie
Ely, Jos. J. Pesbel
Eveleth, Louis Goulie
Gilbert, Louis Vessel
Hibbing, John Povše
Virginia, Frank Hrvatich
MONTANA:
Roundup, M. M. Panian
Washoe, L. Champa
NEBRASKA:
Omaha, P. Broderick
NEW YORK:
Gowanda, Karl Strnisha
Little Falls, Frank Masle
OHIO:
Barberton, Frank Trobz
Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Resnik, John Slapnik
Girard, Anton Nagode
Lorain, Louis Balant, John Vuršе
Warren, Mrs. F. Rachar
Youngstown, Anton Kikelj
OREGON:
Oregon City, Ore., J. Kobiar
PENNSYLVANIA:
Broughton, Anton Ipavec
Claridge, Anton Jerina
Conemaugh, J. Brezovec
Export, Louis Supanšič
Farrel, Jerry Okoru
Forest City, Math Kamin
Greensburg, Frank Novak
Johnstown, John Polanc
Krayn, Ant. Taušelj
Luzerne, Frank Balloch
Manor, Frank Demshar
Midway, John Žust
Pittsburgh, J. Pogačar
Presto, F. B. Demshar
Steelton, A. Hren
Turtle Creek, Fr. Schiffrer
West Newton, Joseph Jovan
WISCONSIN:
Milwaukee, West Allis, Frank Skok
Sheboygan, Joseph Kakeš
WYOMING:
Rock Springs, Louis Tajchar
Diamondville, Joe Bolich

Vsak zastopnik lahn potrdilo za vsto, katero je prejel. Zastopnike rojake lahn toplo priporočamo.

UPRAVA "GLAS NARODA"

ŽENITNA PONUDBA

Samec, 39 let star, želi znanja v svrho ženitve z mladenko ali vdovo od 25 do 35 let, ki bi imela veselje do gospodinjstva na farmi. Imeti mora $300. prihranjenega denarja. — Namen imam začeti neko obrt. Bivam v Saskatchewan, Canada. — Imam četrt sekšna zemlje, pol milje od mesta. Znam tudi tesarsko in mizarsko obrt. — Kateri ugaja ta ponudba, naj pošlje sliko in piše na upravo tega lista pod — "Slovenski dom". — Tajnost strogo zajamčena. (1x)

SVARILO SLAVNEGA UČENJAKA

Eden naj-tarejših angleških kemikov, profesor oxfordske univerze Soody svari angleško vlado v "News Chronicle" pred kakršnokoli obliko plinske vojne. To svarilo je namenjeno vesm vladam sveta, Soody pravi, da je vsak poskus obvarovati veliko mesto ali mesto sploh pred pogubnimi učinki plinskih napadov iz zraka iluzorno. Morilna sredstva napadov iz zraka se neprestano izpopolnjujejo. Vsak dan nam prinese na tem polju kaj novega, mnogo je pa izumov, za katere sploh ne vemo, kjer jih vlade poedinih držav skrbno prikrivajo. Zato so metode, ki jih rabi angleška vlada za omejitev ali ublažitev te nevarnosti, prava otroška igrača.

Angleški kemik kliče vse kemike sveta in roti vse vlade, naj se združijo in onemogočijo nevarnost strašnega pokončavanja ljudi. To je edina možnost obvarovati človeštvo te strašne nevarnosti. Nobeno drugo sredstvo ne bo pomagalo. Tu morajo stopiti na plan kemiki vsega sveta in z njimi vse vlade ter izjaviti pod častno besedo, da ne bodo nikoli dopustile plinske vojne, ki bi pomenilo konec zaupanja v človeka. Človeški iznadljivosti na polju novih morilnih sredstev, posebno strupenih plinov, je treba zoperstaviti zdravo pamet in pravo človeško srce.

BOJ DO ZADNJEGA MOŽA

Abesinski cesar je sprejel te dni odposlanstvo abesinskih trgovcev in voditeljev karavan. Delegacija mu je obljubila zvestobo in mu je dala na razpolago ves svoj imetek, če bi to zahtevala obramba domovine. Cesar se je odposlanstvu zahvalil in pri slovesu zatrdil, da se bo Abesinija proti tuji invazija borila do zadnjega moža.

ONE, KI NAMERAVAJO POTOVATI TO POLETJE V DOMOVINO, OPOZARJAMO,

● da nam že vsaj par tednov prej naznanijo, da jim lahko zajamčimo na parnikih dobre prostore. To poletje je naval potnikov v Evropo naravnost ogromen. Na nekaterih parnikih so prostori že za par voženj vnaprej oddani. Če hočete imeti dobro kabino, pišite torej pravočasno. —

POTNIŠKI ODDELEK "GLAS NARODA"
216 West 18th Street New York City

ZAROČENCA

MILANSKA ZGODBA IZ 17. STOLETJA

Spisal: ALESSANDRO MANZONI

69

DVAJSETO POGLAVJE

Neimenovančev grad je jezdil nad ozko, zoprno dolino vrhu brd, ki moli iz ostrega pogorja in bi človek ne mogel povedati, je li z njim združeno ali ločeno po kupu skalovja in prepadov ter po izprepletku jam in globin, ki se nadaljujejo tudi na obeh straneh.

Samo ona stran, ki gleda v dolino, je dostopna; to je precej strmo pobočje, ki pa se vzpenja enakomerno in neprekinjeno; po višinah se vidijo travniki, ob vznožju njive, ki so tuintam posejane s hišicami. Dno je kamenita struga, po kateri teče potoček ali drvi hudournik, kakršen je baš letni čas; tačas je voda tvorila mejo med obema državama. Nasprotna slemena, ki tvorijo tako rekoč drugo stran doline, so ob vznožju tudi nekoliko obdelana; vse ostalo je raztreskano klečevje, strmo kakor brezno, golo in brez cest, le tupatam raste po razpokah in robovih kak grmiček.

S svojega strašnega gradu je divji gospod kakor orel z okrvavljenega gnezda obvladoval ves prostor naokrog, kamor bi mogla stopiti človeška noga, in nikdar ni videl nikogar višnad seboj.

Sicer pa se nihče, ki ni bil pri grajskem gospodarju dobro zapisan, nikdar drznil priti tja gori, da, niti v dolino ali samo mimo ni bilo nikogar. Biriču pa, ki bi se bil pokazal, bi se bilo godilo kakor sovražnemu vohunu, ki ga zasačijo v taborišču. Pripovedovale so se tragične zgodbe o zadnjih biričih, ki so poskusili to drzno podjetje; toda bile so to že stare zgodbe in izmed mlajših se ni nihče spominjal, da bi bil videl kedaj v dolini takega človeka, ne živega ne mrtvega.

Tako nam brezimnik popisuje kraj, imena pa niti ne omeni in da bi nam niti ne pokazal poti za njegovo razkritje, ne pove tudi ničesar o don Rodrigovem potovanju, temveč postavi moža naravnost na sredo doline, ob vznožje brda, na početek strmo navzgor vijoče se steze.

Topot bližajočih se konj je privabil na prag dečaka, ki je bil oborožen kakor Saracen; pogledal je na stezo in odhitel obveščat treh biričev, ki so notri v pivnici metali neke umazane, kakor strešniki upognjene kvarte.

Oni, ki se je zdelo, da je njih poglavar, je vstal, stopil na prag in ko je spoznal prijatelja svojega gospodarja, je spoštljivo pozdravil. — Don Rodrigo mu je z veliko vljudnostjo vrnil pozdrav in vprašal, ali je gospod v gradu, in ko mu je oni veliki korporal odvrnil, da misli, da je gori, je skočil s konja in vrgel uzdo Premostrelcu, možu iz svojega spremstva.

Snel je puško ter jo izročil Gorjančku, kakor bi se hotel razbremeniti nepotrebne teže, da bi lažje stopal navzgor, v resnici pa le zato, ker mu je bilo prav dobro znano, da po tej strmini ni dovoljeno hoditi s puško. Potegnil je nekaj srebrnikov iz žepa ter jih dal Brložniku rekoč:

"Vi me počakate in se boste medtem malo zabavali s temi dobrimi ljudmi."

Končno je privlekel na dan tudi nekaj zlatnikov, jih izročil velikemu korporalu ter jih odmeril polovico zanj, polovico pa naj ta razdeli med svoje ljudi. Nato je s Sivcem, ki je bil tudi odložil svojo puško, začel stopati peš navzgor. Medtem so trije poprej imenovani razbojniki in Premetavček, ki je bil četrti (lepa imena, kaj, vredna, da so se nam tako skrbno ohranila!) ostali s tremi neimenovančevimi in z onim dečkom, ki je tu doraščal za vešala; igrali so, popivali ter drug drugemu pripovedovali svoje hrabre čine.

Neki drugi neimenovančev razbojnik, ki je tudi šel po stezi navzgor, je kmalu nato dohitel don Rodriga; pogledal ga je, ga spoznal ter se mu pridružil; s tem mu je prihranil sitnosti, da bi moral še vsem onim, ki bi jih srečal in ga ne bi poznali, praviti svoje ime in dajati o sebi račun. Dospevši do gradu je vstopil (Sivca pa je pustil pri vratih); premeriti je moral dolg blodnjak temnih hodnikov in več sobanov, ki so bile opete z mušketami, sabljami in partizanami in kjer je v vsaki stražil kak razbojnik. Čakal je nekaj časa, nato pa so ga pripustili v sobano, kjer je bil neimenovanec.

Ta mu je šel naproti, odzdravil ter mu obenem pogledal na roke in v obraz, kakor je zdaj pogledal že iz navade in skoro nehote pri vsakem, naj je prišel k njemu kdorkoli in naj se je tudi prišteval k najstarejšim in najbolj preizkušenim njegovim prijateljem.

Bil je velik, rjav, plešast; maloštevilni lasje, ki so mu še ostali, so bili beli; obraz je bil naguban. Na prvi pogled bi mu bil človek prisodil več nego šestdeset let, ki jih je v resnici imel; toda vedenje, gibi, izrazita trdota njegovih potez, zločesto, a živahno bliskanje v očeh — vse je ovajalo telesno in duševno silo, ki bi bila celo pri mladeniču nenavadna.

Don Rodrigo je rekel, da prihaja po nasvet in pomoč, da si je naprtil težko obveznost in ker mu čast ne dopušča, da bi se umaknil, se je spomnil obljub tega moža, ki ni nikdar preveč in tudi ne zaman obetal; nato je začel razpredati svojo zločinsko spletko.

Neimenovanec, ki je o tem že nekaj vedel, toda le bolj nejasno, je pazljivo poslušal i zato, ker so ga podobne zgodbe zanimale, i zato, ker je bilo tej primešano njemu znano in silno zoprno ime, namreč ime brata Cristofora, ki je bil v besedah in — kjer je mogel — tudi v dejanjih očiten sovražnik samosilnikov.

Don Rodrigo, ki je vedel, s kom govori, je nato začel pretiravati težkoče podjetja: oddaljenost kraja, samostan, gospa!...

Pri tem ga je neimenovanec, kakor bi mu bil v srcu skrit bes tako ukazal, mahoma prekinil, rekoč, da si on naprti vso zadevo.

Zabeležil si je ime naše uboge Lucije in odslovil don Rodriga, rekoč:

"V kratkem vam dojde moje sporočilo, kaj morate storiti."

Če se bravec še spominja onega nesrečnega Egidija, stonujočega tik samostana, v katerem je Lucija našla zavetišče, naj sedaj izve, da se je tak človek štel med najožje in najintimnejše tovariše v vseh neimenovančevih hudobijah; zato je ta tako hitro in odločno izrekel svojo besedo. Toda jedva je bil zopet sam, se je, ne poročem pokesal, temveč ozlovoljil, da jo je izrekel.

Že nekaj časa se mu je vsiljeval občutek, če že ne očitanja, pa vsaj nekakšne naveličanosti vseh njegovih hudobij. Vsa nešteta zločinstva, ki so bila nagrmadena, če že ne na njegovi vesti, pa vsaj v njegovem spominu, so oživela, kadarkoli je zagrešil kakšno novo, ter se v svoji grdobi prerivala v duši, kakor da jih je preveč; bilo je, kakor bi neprijetno breme rastlo in rastlo. Nekakšno upiranje, ki ga je občutil pri prvih zločinih ter ga pozneje premagal, da je skoro popolnoma izginilo, se je zdaj začelo znova pojavljati.

Toda nikar da bi bil ta svoj novi nemir zaupal komurkoli, ga je celo globoko zakrival ter mu nadeval krinko še temnejše navidezne divjosti; tako ga je skušal tudi samemu sebi prikriti ali ga udušiti. Zavidajoč one čase (kajti uničiti ali pozabiti jih ni mogel), ko je še bil vajen delati krivico brez očitanja, z edino mislijo na uspeh, se je zdaj na vso moč trudil, da bi jih priklical nazaj, da bi obdržal ali znova utrdil ono vedno pripravljeno, ponosito, neustrašeno voljo in bi samega sebe prepričal, da je še vedno isti.

(Dalje prihodnjič.)

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

GREHI OČETOV

Roman v dveh zvezkih

Za Glas Naroda priredil I. H.

PRVI ZVEZEK.

53

...Dalje ni bilo iz njega dobiti iz njega nobene besede. Tudi pozneje ni noben njegov prijatelj izvedel, kaj se je med njim in njo v oni uri dogodilo. Četudi je vzrok ostal tajnost, je vendar nepričakovan učinek čez nekaj dni postal govorica mesta. Friesshardt je zapustil svoje stanovanje in se je preselil k Hettenbergovi.

...Od onega dne, ko so se njena vrata odprla zanj, so bila ta vrata zaprta za družbo, ki je vsak dan prihajala in odhajala. Hettenbergove ni bilo videti na plesih, ne v gledališču, na nobeni promenadi. Včasih je bilo ob lepih jutrih videti njen voz drčati po ulicah, in tedaj je bil vedno Friesshardt ob njeni strani.

...Za svoje prijatelje je bil popolnoma izgubljen. Ako ga je ta ali oni, kar se je zgodilo le redko, srečal na njegovem izprehodu, se mu nikdo ni mogel načuditi, kako dobro je izgledal, ni se mogel načuditi nad njegovim svetlim pogledom, nad srečnim smehljajem in nad lepo obleko, ki jo je nosil.

...Govorice so naglo šle po Monakovem o tem. Da bi kdo Friesshardta pri njegovem telesnem razdejanju smatral za ljubimca Hettenbergove, bi bilo malo čudno. Tako so vsi smatrali celo stvar kot novo pustolovščino nenavadne ženske, ki je zopet hotela s svojim imenom razburiti mesto. Ko pa so potekli meseci, ne da bi se pri njej ta hudomušnost razhladila, ko so slišali, kako je stregla bolnemu možu v svoji hiši, ko so slišali, da se ni zmenila za zahtevo svojih sorodnikov, da napravi konec temu smešnemu škandalu, so ljudje pričeli majati z glavami in niso več vedeli, kaj naj mislijo o celi stvari.

...Obeh ni bilo mogoče skupaj zložiti: starajočega se, smrti že napol zapadlega moža in mlado, cvetočo grešnico z vroče hrepenečimi očmi in bujnimi ustnicami. Kdo bi tukaj mogel misliti na ljubezen? Vendar pa je moralo biti globoko, strastno nagnjenje, da je Friesshardta nosila v svojem sreu. Ni odnehala, dokler ni bila s silo od svojih sorodnikov primorana. Postavili so jo pod varstvo in poslali na jug. Kako je to prenesla, tega ne vem. Na Friesshardtu pa sem učinek te ločitve mogel opaziti. To je bil udarec s pestjo, ki mu je dal mir! — Toda vidim, da sva na mestu.

Voz se je ustavil pred prijazno hišo. Stanovanje, ki sva si ga ogledala, nama je na prvi pogled ugajalo: velik, udobno opremljen salon in poleg zračna spalna soba. Tudi gospodinja je napravila dober utis. Z nekaj besedami je Albert rešil trgovske zadeve in je rekel, da gre takoj po svojo prtljago. Od njega se poslovim z obljubo, da bom ob večeru kot prvi gosti potrkal na njegova vrata.

Nekaj minut zatem sem bil v veselem razgovoru doma z materjo in sestro. Obe ste morali takoj vedeti o mojem srečanju z Luizo. Hotel sem izvedeti, kolikor je bilo mogoče. Toda moja radovednost je dobila le malo hrane. Kar sem izvedel, je bilo le malo več, kar sem že vedel. Toda moja mati je imela v Augsburgu prijateljico, ki je vsled slabega okusa do moških postala stara devica. In stare device vedo o vsaki zaroki, ki se obhaja v mestu in še mnogo več o zaroki, ki se je razdrla. To je bil vir, na katerega sem se moral obrniti.

18.

Ko se je mračilo, grem k Albertu. Našel sem ga pri pisalni mizi.

"Ravno prav pridete," mi pravi, "pisal sem našemu profesorju in sem pismo skončal. Ali želite zanj kak pozdrav?"

Ponudi mi pero. Napišem nekaj prisrčnih vrstic, nato je Albert pismo zalepil in sva odšla.

Pod rumenim nebom, katerega svetloba pouličnih svetilk še ni mogla premagati, greva v Eckelovo pivnico. To je mislil Friesshardt, ko je rekel: — Saj veš, kam rad grem.

Bil je teman prostor s še temnejšimi koti, v katerih je prijetno šumelo, četudi so gorele plinove luči. Ves les, obodi vrat, okoli stropa, mize in stoli so bili rujavo pobarvani in vsled te enolične barve je bila soba mirna. Na stenah je bila cela vrsta slik, ki so v živih barvah kazale Bachusovo vzgojo. Dim na tisoče in tisoče pokajenih cigar je barve slik prevlekel z rumeno odejo, da so izgledale, kot da bi bile stare že sto let.

Pri vročem večeru, ki se je bližal v soparni in viharni noči, je bila krčma le malo obiskana. To mi je bilo ljubo. Vedel sem, kaj je delal Friesshardt.

Izbereva si kotiček, kjer sva se izognila tudi pogledom gostov, ki so sedeli pri bifeju in so med smehom in govorjenjem ropotali s kozarci.

Ko večerjava, nas pride pozdravit krčmarica, mlada stasita gospa. Še je govorila pri naši mizi, ko stopi v sobo Friesshardt, negotovega koraka, z globoko na čelo potisnjenim slamnikom, v dolgem suknjiču, izpod katerega je gledala samo nečista srajca. Hlače je imel opasane s pasom; nad umazani ovratnik je pripel čistega in ga zavezal z volnatim trakom.

Samo čmerno je pokimal — to je bil njegov pozdrav. Na to se odkrije ter se s tresočo roko pogladi po laseh. Gospa krčmarica mu ponudi stol.

"Dolgo vas že nismo videli, gospod doktor, — mu pravi. — Zakaj pridete k nam samo redko?

Kot v zadregi zategne obraz.

— Pri vas nisem rad na kredit, — mrmra predse. — In vsak dan tudi nisem vabljen.

(Dalje prihodnjič.)

GROF LUSTIG PRIJET

PITTSBURGH, Pa., 29. septembra. — Zvezni detektivi so aretirali "grofa" Viktorja Lustig, ki je 1. septembra pobegnil iz kaznilnice v New Yorku, ker je bil od maja pod obdolžbo, da je bil vodja ponarejevalcev denarja. Detektivi so izvedeli, da se "grof" nahaja v nekem hotelu v severnem delu mesta. Ko pa so prišli tja, so izvedeli, da je ravnokar odšel in da je na potu v Chicago. Detektivi so šli takoj za njim in so ga dobili v avtomobilu samo dve ulici od hotela. Takoj je priznal da je Lustig.

Policija mu je bila že več let za petami in je bil mnogokrat aretiran, toda zaradi nezadostnih dokazov vedno oproščen. V maju pa je bil prijet, ko je odprl omaro na postaji podulične železnice na Times Square v New Yorku. Iz omare je vzel ponarejen denar v vrednosti $150,000.

Lustig je tudi poznan pod imenom Robert V. Miller. Mnogo je potoval po Združenih državah in po Evropi ter govori več jezikov. Po rodu je Čeh.

RAZBOJNIŠKA TOLPA

ZAGREB, 18. septembra.— Pred okrožnim sodiščem v Jagodini stoji razbojniška tolpa, ki šteje 37 članov. Člane tolpe so polagoma zalotili pri raznih nepoštenostih ter razkrinkali po pričevanju onih pajdašev, ki so se po nakljičju znašali v zaporih. Med dolgotrajno preiskavo so tolovaji obremenljevali drug drugega, za glavno razpravo pa so si izbrali način popolnega zanikanja vseh obtožb. Vs zatrjujejo, da so jim bila priznanja izsiljena ali pa, da so nalašč govorili neresnico, da bi čimprej prišlo do razprave. Razprava je dolgotrajna in težavna tudi zaradi tega, ker je velik križ z mnogoštevilnimi pričami. Razbojniki, ki so ponoči napadli samotna naselja, so bili navadno maskirani in njih žrtve so bile pri napadih seveda tako preplašene, da pri razpravi ne morejo točno povedati, kdo izmed obtožencev je bil napadalec. Žrtve nekega velikega razbojniškega napada, ki je bil izvršen v jasni mesečni noči, pravijo: Seveda je bila mesečina, a za nas je bila pomrčina (mrak) zaradi batin, ki so nam jih dali napadalci. Ne moremo z gotovostjo povedati, kdo od teh je bil. Pričevanja so zaključili in državni tožilec je v svojem govoru podčrtal, da je najboljši dokaz za krivdo pač ta, da ni več zločinov v Šumadiji, odkar je tolpa na varnem.

VSAK DESETI ABESINEC MOBILIZIRAN

Dopisnik londonskega "Stara" navaja v svojom pismu iz Adis Abebe, da ima Abesinija tretnutno pod orožjem 1 milijon sto tisoč mož, t.j. enajst odstotkov celokupnega prebivalstva. Med njimi pa je samo 150,000 vojakov oboroženih z modernimi puškami. Ostali imajo svoje orožje, ki je večinoma starinsko. Mnogi pa nimajo niti pušk in so oboroženi samo s pištolami in sulicami. Zaradi tega pa niso nič manj nevarni, ker so to najboljši vojaki za gverilsko vojno.

Abesinska vlada je dirigirala pretežni del svojega vojaštva na vzhodno fronto. Neguš bo v primeru vojne sigurno ostavil prestolnico in se naselil v drugem kraju države. Dejstvo, da je pred cesarjevo palačo v pripravljenosti na stotine mezgov potrjuje sum, da bo vladar vsak čas zapustil prestolnico.

"Exchange Telegraph" meni, da Italija ne bo začela s sovražnostmi pred sredino oktobra, ker še vedno nagaja deževno vreme. Tudi ko bo deževje prenehalo, bo treba še nekaj časa počakati, da se vsaj za silo osušijo premetne zveze, ker ne bi po razmočenih poteh prišla vojska nikamor naprej.

"GLAS NARODA" pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane $7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

ŽIVLJENJE JE DALA ZA PSA

Te dni se je podala trgovčeva ena Josefina Aichbergerjeva iz Gradca z neko svojo prijateljico na izlet v okolico Hochschwaba. Prijatelnici sta vzeli s seboj domačega psa. Prvo noč sta prenočili na koči v Voitsthalu. Naslednje jutro sta hoteli nedaljevati turo.

Na tem izletu pa se je lotila prijateljice trgovčeve žene vrtoglavost. Prosila je zato prijateljico, naj ji dovoli ubrati drugo pot, ker se bosta pozneje itak sešli v koči. Ženska je odšla nato s svojim psom. Ko pa je prišla trgovčeva žena s ture v kočo in ni našla tam svoje prijateljice, se je hudo prestrašila. Poslala je na poizvedovanje reševalni oddelek, ki je res našel njeno prijateljico mrtvo.

Nesreča se je zgodila po vsej priliki tako, da je pas, ki je spremljal svojo gospodinjo, slednji ušel. Ženska ga ni mogla priklicati nazaj in iskala poti za njim. Pri tem je zašla do skale prepada, odkoder ni našla poti nazaj. Bila je najbrže tudi zelo trudna, kajiti padla je čez steno in obležala na neki polici v prepadu.

Pes je kmalu potem, ko so pogrešili njegovo gospodinjo, sam pritekel v kočo. Reševalni oddelek ga je vzel s seboj na pot in žival je res s svojim vohom čisto prav vodila reševalce ter jih pripeljala do trupla ponesrečene ženske.

BIFTEK PO OPERACIJI SLEPIČA

Neki berlinski list poroča o senzacionalni operaciji na morju. Na nemški motorni ladji "Walraute Horn" se vjeli brezžično brzojavko angleške jadrenice Blairspeyo, ki je javijala, da je neki član posadke dobil napad slepiča ter je zaradi tega v življenski opasnosti. Ker ni bilo nobene druge ladje v bližini angleške jadrenice, je nemška motorka takoj pohitela na pomoč. Imela je k sreči med svojimi potniki tri zdravnike, ki so se ponudili za operativen posežek.

Čim so se zdravniki prekrcali z motorke na jadrenico, so izvršili operacijo, ki je srečno potekla. Tri ure pozneje sta obe ladji nadaljevali svoje prvotno vožnjo. Operiranec pa se je drugi dan po operaciji počutil tako krepkega da je dobila nemška motorka brzojavko.

"Bolnik se izborno počuti, žila dobro in močno bije, ali mu smeno že servirati beefsteak?"

SMRT LETALCA PRED OČMI SESTRE

24 letni Maks Huffer, ki je živel zadnje čase v Parizu, se je pripeljal te dni s svojim letalom v Dieppe, kjer je hotel sprejeti svojo sestro, ki se je vračala iz Anglije. Ko se je ladja približevala obali, je Huffer startal in z letalom nekajkrat obkrožil ladjo. Pri četrtem krogu pa je letalo nenadoma treščilo v valove. Čeprav je poveljnik ladje takoj dal povelje, naj hite letalcu na pomoč, ga niso mogli rešiti žvega. Našli so samo njegovo truplo, ki so ga prinesli na ladjo.

DRAMA GORSKEGA VODNIKA.

Iz Salzburga poročajo o grozni drami 29 letnega vodnika Jozefa Frandla, ki je hotel v petek, 13 septembra, prvič preplezati južno steno Grosse Bischofsmutze v gorovju Dachsteina.

Frandl se je privezal na vrv in je plezal navpično po 150 m visoki steni. Tik pred zaključkom nevarne ture pa je položil nogo na zledenel žlebič, kar je postalo zanj usodno. Spodrsnilo mu je in padel je 577 m globoko v prepad, kjer je obvisel na vrvi. Mož, ki je spremljal Frandla, je stal v trenutku nesreče ob vznožju stene in je začel klicati na pomoč. Prišla je reševalna odprava, ki je ugotovila, da je nesrečnemu gorskemu vodniku počila lobanja nad desnim očesom. Poškodoval se je močno tudi v notranjosti. Odpeljali so ga v najbližnjo bolnišnico, kjer pa dvomijo, da bo okreval.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.
PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

3. oktobra: Majestic v Cherbourg
4. oktobra: Bremen v Bremen
5. oktobra: Lafayette v Havre, Conte di Savoia v Genoa
9. oktobra: Manhattan v Havre, Normandie v Havre
11. oktobra: Berengaria v Cherbourg
15. oktobra: Europa v Bremen
17. oktobra: Aquitania v Cherbourg
19. oktobra: Rex v Genoa, Ile de France v Havre
23. oktobra: Washington v Havre, Normandie v Havre
25. oktobra: Majestic v Cherbourg, Roma v Trst, Bremen v Bremen

HAPAG
7 dni do JUGOSLAVIJE
preko Bremena na ekspresnih parnikih
BREMEN-EUROPA
HITRI VLAKI VAS NARAVNOST OD PARNIKA ODVEDEJO NA PRIJETNO VOŽNJO PROTI LJUBLJANI
Ali potujte na znanih hitrih parnikih
DEUTSCHLAND HAMBURG
NEW YORK ALBERT BALLIN
BOŽIČNI IZLETI
NEW YORK ..... 5. decembra
BREMEN ..... 7. decembra
ALBERT BALLIN ..... 12. decembra
EUROPA ..... 15. decembra
Izborne železniške zveze iz Bremena ali Hamburga.
Odplutja iz New Yorka
HAMBURG-AMERICAN LINE
NORTH GERMAN LLOYD
57 BROADWAY, NEW YORK

Knjigarna "Glas Naroda"
216 West 18th Street New York, N. Y.

Romani:
(Nadaljevanje.)

HUDO BREZNO in druge povesti, spisal Franc Erjavec. 79 strani. Cena ..... .35
Naš izboren pripovednik in poznavatelj narave nudi čitatelju lepoto naših krajev in zanimivosti iz življenja naših ljudi.

IDIOT. Spisal F. M. Dostojevski. ŠTIRI KNJIGE. Cena 3.35
Krasen roman enega najboljših ruskih pisateljev. Roman vsebuje nad tisoč strani.

IGRAČKE, spisal Franc Milčinski. 151 strani. .... Cena .80
Šopek črtic in podlistkov našega najbolj duhovitega humorista.

IGRALEC, spisal F. M. Dostojevski. 265 strani. Cena .75
Slavni ruski pisatelj je v tej povesti klasično opisal igralsko strast. Igralec izgublja in dobiva, poskuša na vse mogoče načine, spletkari, doživlja in pozablja, toda strast do igranja ga nikdar ne mine.

IZBRANI SPISI, dr. Hinka Dolenca, 145 strani. Cena .60
V tej knjigi so črtice izključno iz kraškega življenja. Menda ni še nihče tako zanimivo opisal kraške burje in Cerkniškega jezera kakor Dolenc.

IZBRANI SPISI dr. Janeza Mencingerja, trda vez, 100 strani. Cena 1.50
Janes Menciger se po pravici imenuje začetnika našega modernega leposlovja. On je prvi krenil s poti, ki sta jo hodila Jurčič in Kersnik ter ubral moderno smer. V knjigi so tri zanimive črtice.

IZLET GOSPODA BROUČKA V XV. STOLETJE, spisal Čech Svatopluk. 246 strani. Cena 1.20
V navedenemu delu spremljamo dobrodušnega Pražana gospoda Broučka v dobo strašnega in slavnega husitskega voditelja Jana Žižke. Ta zgodovinski roman je zanimiv od konca do kraja.

IZ MODERNEGA SVETA, spisal F. S. Finžgar, roman, trda vez, 280 strani. Cena 1.60
V tem romanu je posegel naš pisatelj Finžgar res v moderni svet. Klasično je opisal borbo med delom in kapitalom ter spletke in nakane kapitalistov. Idealna ljubezen dveh mladih src zavzema v romanu eno prvih mest.

JAGNJE, 110 strani. Cena broš. .40 Vez..... .45
V knjigi je poleg naslovne še povest "Starček z gore". Obe sta posebno zanimivi, kajti spisal ju je znani mladinski pisatelj Krištof Šmid.

JERNAČ ZMAGOVAČ, spisal H. Sienkiewicz, 123 strani. Cena ..... .50
Knjiga vsebuje poleg naslovne povesti znanega poljskega pisatelja tudi povest "Med plazovi". Obe sta zanimivi in vredni, da jih človek čita.

JUAN MISERIA, spisal H. L. Coloma, 168 str. Cena .60
Ta pretresljiva povest je vzeta iz dobe španske revolucije. Sočutno zasledujemo usodo ponedolžnem obsojenega Juana Miserije. V osebi brezvestnega Lopezinka pa vidimo, kam privede človeka življenje brez višjih vzorov.

JURČIČEVI ZBRANI SPISI, devet trdo vezanih knjig. Vsaka ima nad dvesto strani. Cena vsem devetim knjigam je ..... 9.—
Jurčič ne potrebuje nikakega posebnega priporočila. Jurčičeve knjige so napripravnejše čtivo za dolge zimske večere. Njegovi originali, dovtipni Krjavelj, skrivnostna pojava desetega brata in cela vrsta drugih njegovih nepozabnih obrazov bodo večno živeli

JUTRI, spisal Andrej Strug, 85 strani. Cena trdo vezane .75
Knjiga je posvečena onim, ki so šli skozi bol in pričakovanje... Posvečena je njihovemu tihemu junaštvu.

KAJ SI JE IZMISLIL DOKTOR OKS, spisal Jules Verne. 65 strani. Cena ..... .45
Menda ni bilo pisatelja na svetu, ki bi imel tako živo domišljijo kot jo je imel Francoz Jules Verne. In kar je glavno, skoro vse njegove napovedi so se vresničile. Pred dolgimi desetletji je napovedal letalo, submarin, polet v stratosfero itd.

KAZAKI, spisal L. N. Tolstoj, 308 strani. Cena .75
Edinole veliki Tolstoj je znal opisati življenje tega napoldivjega plemena, ki je živelo in deloma še vedno živi svojevrstno življenje na ruskih stepah. Napeta povest, polna burnih doživljajev od začetka do konca.

KAKO SEM SE JAZ LIKAL, spisal Jakob Aleševec. TRI knjige po 150, 180 in 114 strani. Cena ..... .60 vsak zvezek. Vsi trije..... 1.50
Pisatelj nam v teh treh knjigah opisuje usodo in življenje kmetskega fanta, ki so ga starši poslali v šole, kjer se je vzdrževal z lastnimi sredstvi ter zdaj lažje, zdaj težje, lezel od šole do šole ter si slednjič priboril v življenju mesto, po katerem je stremel. Knjige so pisane živahno. Ob čitanju se bo moral čitatelj večkrat od srca nasmejati.

KRIŽEV POT PETRA KUPLJENIKA, spisal Pastuškin. 83. strani. Cena ..... .70
Zgodovinska povest s Tolminskega, ki bo zanimala slehernega, ne pa samo ljudi, ki so iz onih krajev doma.

Naročilom je priložiti denar, bodisi v gotovini, Money Order ali poštne znamke po 1 ali 2 cenla. Če pošljete gotovino, rekomandirajte pismo.

KNJIGE POŠILJAMO POŠTNINE PROSTO

Naslovite na: —
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.